Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►**B**

UREDBA SVETA (EGS) št. 404/93

z dne 13. februarja 1993

o skupni ureditvi trga za banane

(EGT L 47 , 25.2.1993, s. 1)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►**M1**	Uredba Komisije (ES) št. 3518/93 z dne 21. decembra 1993	L 320	15	22.12.1993
►**M2**	Uredba Sveta (ES) št. 3290/94 z dne 22. decembra 1994	L 349	105	31.12.1994
►**M3**	Uredba Sveta (ES) št. 1637/98 z dne 20. julija 1998	L 210	28	28.7.1998
►**M4**	Uredba Sveta (ES) št. 1257/1999 z dne 17. maja 1999	L 160	80	26.6.1999
►**M5**	Uredba Sveta (ES) št. 216/2001 z dne 29. januarja 2001	L 31	2	2.2.2001
►**M6**	Uredba Sveta (ES) št. 2587/2001 z dne 19. decembra 2001	L 345	13	29.12.2001

spremenjena z:

►**A1**	Akt o pogojih pristopa Češke republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike in prilagoditvah Pogodb, na katerih temelji Evropska unija	L 236	33	23.9.2003

Opomba: Ta konsolidirana različica vsebuje sklicevanja na evropsko obračunsko enoto in/ali eku, kar se od 1. januarja 1999 praviloma razume kot sklicevanje na euro – Uredba Sveta (EGS) št. 3308/80 (UL L 345, 20.12.1980, str. 1) in Uredba Sveta (ES) št. 1103/97 (UL L 162, 19.6.1997, str. 1).

▼B

UREDBA SVETA (EGS) št. 404/93

z dne 13. februarja 1993

o skupni ureditvi trga za banane

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti členov 42 in 43 Pogodbe,

ob upoštevanju Protokola o carinski kvoti za uvoz banan v prilogi k Izvedbeni konvenciji o pridružitvi prekomorskih držav in ozemelj Skupnosti iz člena 136 Pogodbe in zlasti odstavka 4,

ob upoštevanju predloga Komisije ([1]),

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ([2]),

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ([3]),

ker mora delovanje in razvoj skupnega trga s kmetijskimi proizvodi spremljati uvajanje skupne kmetijske politike, zlasti skupne ureditve trga, ki so lahko različne, glede na posamezni kmetijski proizvod;

ker v državah članicah Skupnosti, ki pridelujejo banane, že obstajajo nacionalne ureditve trga, s katerimi se skuša zagotoviti, da bi pridelovalci lahko prodali svoj pridelek na nacionalnem trgu in prejeli dohodek v skladu s stroški pridelave; ker te nacionalne ureditve trga določajo količinske omejitve, ki ovirajo vzpostavitev enotnega trga za banane; ker nekatere države članice, ki ne pridelujejo banan, prednostno odpirajo trg bananam iz afriških, karibskih in pacifiških držav (AKP), druge pa imajo liberalne uvozne predpise, ki v enem primeru celo vključujejo privilegiran carinski režim; ker te različne ureditve ovirajo prost pretok banan v Skupnosti in izvajanje enotnega režima v trgovini s tretjimi državami; ker mora za vzpostavitev enotnega trga različne nacionalne ureditve nadomestiti uravnotežena in prožna skupna ureditev trga v sektorju banan;

ker bi zato, da bi Skupnost lahko uporabljala načelo preference skupnosti in izpolnjevala različne mednarodne obveznosti, morala skupna ureditev trga omogočiti, da se banane, pridelane v Skupnosti, in banane iz držav AKP, ki so tradicionalne dobaviteljice, prodajo na trgu Skupnosti na način, da se pridelovalcem zagotovi primeren dohodek in porabnikom zmerne cene, hkrati pa se ne ovira uvoz banan iz ostalih tretjih držav;

ker je treba uvesti standarde kakovosti za sveže banane in, po potrebi, tržne predpise za proizvode iz banan, da bi zagotovili preskrbo trga s proizvodi enotne in zadostne kakovosti, ob upoštevanju krajevnih posebnosti in pridelanih sort, ter prodajo pridelkov Skupnosti po dovolj ugodni ceni za zagotovitev ustreznih dohodkov;

ker je zaradi doseganja največjega mogočega dohodka od banan, pridelanih v Skupnosti, treba spodbujati ustanavljanje organizacij proizvajalcev, predvsem z odobravanjem pomoči za začetek poslovanja; ker se morajo člani take organizacije obvezati, da bodo celoten pridelek prodali preko te organizacije, da bi lahko imela učinkovito vlogo pri koncentraciji ponudbe; ker je treba dovoliti tudi ustanavljanje drugih vrst združenj, ki bi vključevala organizacije proizvajalcev in predstavnike drugih faz proizvodnje; ker bi bilo treba kasneje določiti pogoje, pod katerimi smejo taka združenja, ki predstavljajo različna področja sektorja banan, sprejemati ukrepe splošnega interesa in svoja pravila razširjati tudi na nečlane, tako lokalne kot regionalne; ker bi te organizacije lahko svetovale pri pripravi okvirnih programov in imele dejavno vlogo pri izvajanju strukturnih ukrepov, sprejetih kot del ureditve trga;

ker je treba ublažiti strukturne pomanjkljivosti, ki omejujejo konkurenčnost pridelka Skupnosti, predvsem s povečanjem storilnosti; ker bi bilo treba programe, s katerimi bi to dosegli na posameznih pridelovalnih

([1]) UL C 232, 10.9.1992, str. 3.
([2]) UL C 21, 25.1.1993.
([3]) UL C 19, 25.1.1993, str. 99.

▼B

območjih, določiti v okviru sistema pomoči Skupnosti s sodelovanjem med Komisijo ter državnimi in regionalnimi organi ter različnimi vrstami organizacij v zgoraj navedenem sektorju, da bi bili kar najtesneje povezani s pripravo predlaganih ukrepov;

ker je ureditev trga v posameznih državah doslej omogočala, da so nacionalni pridelovalci banan na trgu dosegali primerne dohodke za pokrivanje stroškov pridelave; ker uvedba skupne ureditve trga ne bi smela pridelovalcev postaviti v slabši položaj od sedanjega in ker se bodo cene na teh trgih verjetno spremenile, je treba predvideti kompenzacije za pokrivanje izpada dohodka zaradi uvedbe novega sistema, da bi omogočili nadaljnjo pridelavo v Skupnosti ob stroških, ki so posledica posebnega strukturnega položaja, dokler ne bo urejena s pomočjo strukturnih ukrepov; ker je treba predvideti možnost prilagajanja pomoči zaradi upoštevanja povečane storilnosti ter trendov v različnih kakovostnih razredih;

ker je na določenih zelo majhnih območjih Skupnosti, kjer so pogoji za pridelovanje banan posebej neprimerni, bolj primerni pa za druge pridelke, treba spodbujati dokončno prenehanje pridelovanja banan s premijami za opustitev pridelave banan; ker je zaradi zmanjšanja stroškov tega ukrepa treba nasade čim prej izkrčiti;

ker je treba z bilanco ponudbe in povpraševanja, ki se sestavlja vsako leto, oceniti pričakovano pridelavo in porabo v Skupnosti; ker je treba predvideti možnost spremembe bilance med letom glede na okoliščine, vključno s posebnimi vremenskimi dogodki;

ker je zaradi zagotavljanja zadovoljive prodaje banan, pridelanih v Skupnosti, in proizvodov po poreklu iz držav AKP v okviru sporazumov Lomejske konvencije, ter v čim večji meri ohranjanja tradicionalnih vzorcev trgovine, treba določiti letno carinsko kvoto; ker bi tako po eni strani za uvoz banan iz tretjih držav veljale carinske dajatve v višini 100 ekujev na tono, kar ustreza sedanji carinski stopnji po Skupni carinski tarifi, po drugi strani pa bi bil netradicionalen uvoz banan iz držav AKP prost carine v skladu z zgoraj omenjenimi sporazumi; ker je treba predvideti možnost prilagajanja velikosti carinske kvote glede na spremembe povpraševanja v Skupnosti, ugotovljene v bilanci predvidene ponudbe in povpraševanja;

ker bi morale za uvoz izven carinske kvote veljati dovolj visoke carine, da bi bila zagotovljena prodaja banan, pridelanih v Skupnosti, in tradicionalnih količin banan iz držav AKP v sprejemljivih pogojih;

ker tradicionalni uvoz banan iz AKP ne spada v brezcarinski kontingent kot del tradicionalnih količin, ki upošteva določena pretekla vlaganja v okviru programov za povečanje pridelave;

ker je zaradi uskladitve z zgoraj naštetimi cilji in ob upoštevanju posebnih značilnosti prodaje banan treba pri vodenju carinske kvote razlikovati med subjekti, ki so že trgovali z bananami iz tretjih držav in netradicionalnimi bananami iz držav AKP, in subjekti, ki so že trgovali z bananami, pridelanimi v Skupnosti, ter hkrati določeno količino dati na voljo novim uvoznikom, ki so šele pred kratkim začeli trgovinsko dejavnost ali pa nameravajo začeti trgovinsko dejavnost na tem področju;

ker bi bilo treba izdajati posamična uvozna dovoljenja uvoznikom iz vsake zgoraj določene kategorije na podlagi povprečne količine banan, ki jo je uvoznik prodal v preteklih treh letih, za kar so na voljo statistični podatki, da ne bi prekinili obstoječih trgovskih vezi, obenem pa bi dopustili določen razvoj tržnih struktur;

ker se pri sprejemanju dodatnih kriterijev, ki jih morajo upoštevati uvozniki, Komisija ravna po načelu, da je treba fizičnim ali pravnim osebam, ki so prevzele poslovno tveganje prodaje banan, izdati dovoljenja in da je treba preprečevati motnje normalnih trgovinskih odnosov med osebami, ki se nahajajo na različnih točkah prodajne verige;

ker morajo države članice, ob upoštevanju tržnih struktur, na podlagi postopkov in kriterijev, ki jih sprejme Komisija, voditi popis uvoznikov in določati prodane količine, ki se uporabijo kot referenca za izdajo potrdil;

▼B

ker nadzor uvoza v okviru carinske kvote zahteva sistem uvoznih dovoljenj, zavarovanih z varščino;

ker bi morala Komisija imeti možnost, da prilagodi ukrepe za obvladovanje resnih motenj ali nevarnosti za takšne motnje, ki bi lahko ogrozile doseganje ciljev iz člena 39 Pogodbe;

ker bi dodeljevanje določenih vrst pomoči lahko poslabšalo delovanje ureditve trga; ker je zato treba za sektor banan uporabljati določbe Pogodbe, ki omogočajo upoštevanje državne pomoči, ki jo odobrijo države članice, in prepovedujejo pomoč, ki je nezdružljiva z delovanjem skupnega trga;

ker je zaradi lažjega izvajanja teh določb treba v okviru Upravnega odbora določiti postopek za vzpostavitev tesnega sodelovanja med državami članicami in Komisijo;

ker mora skupna ureditev trga v sektorju banan ustrezno upoštevati tudi cilje iz členov 39 in 110 Pogodbe;

ker bi nadomestitev različnih nacionalnih ureditev v veljavi ob začetku veljavnosti te uredbe s skupno ureditvijo trga lahko povzročila motnje na notranjem trgu; ker bi morala imeti Komisija od 1. julija 1993 dalje možnost sprejeti vse potrebne prehodne ukrepe za obvladovanje težav pri uvedbi novega režima;

ker bi bilo treba področje uporabe Uredbe Sveta (EGS) št. 1319/85 z dne 23. maja 1985 o okrepitvi nadzora nad uporabo predpisov Skupnosti za sadje in zelenjavo ([1]) razširiti na sektor banan zaradi zagotovitve nadzora glede upoštevanja standardov, ki so za banane določeni v tej uredbi;

ob upoštevanju družbenega, gospodarskega, kulturnega in ekološkega pomena gojenja banan na območjih Skupnosti v francoskih prekomorskih departmajih, na Madeiri, Azorih, Algarvu, Kreti, Lakoniji in Kanarskih otokih, za katera je značilna izoliranost, oddaljenost in strukturna zaostalost, te razmere pa v nekaterih primerih zaostruje še gospodarska odvisnost od gojenja banan;

ker bi bilo treba izvajanje te uredbe po določenem vmesnem obdobju uporabe in pred koncem desetega leta od začetka veljavnosti pregledati, da bi se lahko preučilo možnost uporabe nove ureditve po tem datumu,

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

▼M6

Člen 1

1. Vzpostavi se skupna ureditev trga za banane.

2. Ureditev zajema naslednje proizvode:

Oznake KN	Poimenovanje
0803 00 19	Sveže banane, razen rajskih smokev
ex 0803 00 90	Posušene banane, razen rajskih smokev
ex 0812 95 90	Začasno konzervirane banane
ex 0813 50 99	Mešanice, ki vsebujejo posušene banane
1106 30 10	Moka, zdrob in prah iz banan
ex 2006 00 99	V sladkorju konzervirane banane
ex 2007 10 99	Homogenizirani izdelki iz banan
ex 2007 99 39	Džemi, želeji, marmelade, pireji in kaše iz banan
ex 2007 99 58	
ex 2007 99 98	

([1]) UL L 137, 27.5.1985, str. 39.

▼**M6**

Oznake KN	Poimenovanje
ex 2008 92 59 ex 2008 92 78 ex 2008 92 93 ex 2008 92 98	Mešanice, ki vsebuje drugače pripravljene ali konzervirane banane
ex 2008 99 49 ex 2008 99 68 ex 2008 99 99	Drugače pripravljene ali konzervirane banane
ex 2009 80 35 ex 2009 80 38 ex 2009 80 79 ex 2009 80 86 ex 2009 80 89 ex 2009 80 99	Bananin sok

3. Tržno leto traja od 1. januarja do 31. decembra.

▼**B**

NASLOV 1

Skupni standardi kakovosti in prodaje

Člen 2

1. Za banane, ki naj bi se porabnikom prodajale sveže, razen rajskih smokev, se določijo standardi kakovosti, ki upoštevajo različne sorte, ki se pridelujejo.

2. Standarde kakovosti se lahko določi tudi za izdelke iz banan.

Člen 3

1. Proizvode, za katere so bili določeni skupni standardi, se lahko prodaja v Skupnosti samo, če ustrezajo tem standardom, razen če Komisija popostopku iz člena 27 ne določi drugače.

2. Organi, ki jih določijo države članice, lahko izvajajo preglede, da ugotovijo, če proizvodi ustrezajo standardom kakovosti.

Člen 4

Standarde kakovosti in prodaje, faze prodaje, v katerih morajo proizvodi ustrezati tem standardom, ter ukrepe za zagotovitev enotnega izvajanja določb členov 2 in 3, vključno z določbami glede nadzora, se določi po postopku iz člena 27.

NASLOV II

Organizacije proizvajalcev in mehanizmi za koncentracijo

Člen 5

1. V tej uredbi „organizacija proizvajalcev“ pomeni kakršno koli organizacijo proizvajalcev s sedežem v Skupnosti:

(a) ki jo ustanovijo proizvajalci sami:

— da bi skoncentrirali ponudbo in vplivali na cene enega ali več proizvodov iz člena 1 v fazi pridelave,

— da bi včlanjenim proizvajalcem nudila ustrezne tehnične naprave in pripomočke za pakiranje in prodajo zadevnih proizvodov;

▼B

(b) ki lahko dokaže določeno minimalno količino pridelave za trg in določeno minimalno število proizvajalcev;

(c) ki ima pravilnik:

— ki zahteva, da proizvajalci celoten pridelek proizvoda ali proizvodov, zaradi katerega so se pridružili organizaciji, prodajo preko te organizacije,

— ki omogoča proizvajalcem nadzor nad organizacijo in postopki odločanja,

— ki določa kazni za včlanjene proizvajalce v primeru kršitve pravil, ki jih določi organizacija,

— ki določa višino prispevkov članov,

— ki določa postopek za sprejem novih članov;

(d) ki določi pravila glede informacij v zvezi s pridelavo, glede pridelave same in zlasti pravila za izboljšanje kakovosti in prodaje;

(e) ki vodi ločeno knjigovodstvo za dejavnosti v zvezi z bananami;

(f) ki jo zadevna država članica priznava v skladu z odstavkom 2.

2. Države članice na prošnjo priznajo zadevne organizacije, pod pogojem, da zagotovijo ustrezna jamstva glede trajanja in učinkovitosti svojega dela, zlasti glede nalog iz odstavka 1, in pod pogojem, da izpolnjujejo pogoje iz tega odstavka.

▼M4

Člen 6

1. V petih letih, ki sledijo datumu priznanja, države članice odobrijo priznanim organizacijam proizvajalcev pomoč za spodbujanje ustanavljanja in pomoč pri upravnem poslovanju.

2. Taka pomoč:

— znaša za prvo, drugo, tretje, četrto oziroma peto leto 5 %, 5 %, 4 %, 3 % oziroma 2 % vrednosti proizvodnje, ki se trži v okviru organizacije proizvajalcev,

— ne presega dejanskih stroškov ustanovitve in upravljanja zadevne organizacije,

— se izplačuje v letnih obrokih v obdobju največ sedmih let od datuma priznanja.

Vrednost letne proizvodnje se izračuna na podlagi:

— letne količine, ki se dejansko trži,

— povprečnih doseženih proizvodnih cen.

3. Organizacije proizvajalcev, izhajajočih iz organizacij, ki pretežno že izpolnjujejo pogoje te uredbe, izpolnjujejo pogoje za pomoč na podlagi tega člena le, če so nastale z združitvijo, ki jim omogoča uspešnejše doseganje ciljev iz člena 5. Vendar se v takem primeru pomoč odobri le v zvezi s stroški ustanovitve organizacije (izdatki, nastali v zvezi s pripravljalnimi deli in s sestavljanjem akta o ustanovitvi).

4. Države članice uradno obvestijo Komisijo o pomoči iz tega člena v poročilu ob zaključku vsakega finančnega leta.

▼B

Člen 7

1. Združenja proizvajalcev ali organizacij proizvajalcev, ki se ustanovijo za izvedbo enega ali več ukrepov skupnega interesa, lahko sodelujejo pri pripravi ukrepov, predvidenih v delovnih programih iz člena 10. Člani takih združenj so lahko tudi predelovalci in trgovci.

2. Med ukrepe skupnega interesa iz odstavka 1 spadajo uporabne raziskave, usposabljanje proizvajalcev, strategija za zagotavljanje kakovosti in razvoj okolju primernih načinov pridelave.

▼B

Člen 8

1. Po postopku iz člena 43(2) Pogodbe Svet določi pogoje za priznanje in delovanje skupin, ki se ukvarjajo z eno ali več gospodarskimi dejavnostmi v zvezi s pridelavo, prodajo ali predelavo banan, zlasti:

— za izboljšanje informacij o stanju na trgu in predvidenem razvoju trgov in tržnih pogojev,

in

— za zmanjšanje razpršenosti ponudbe, usmerjanje pridelave in spodbujanje izboljševanja kakovosti banan z namenom, da bi bolje zadovoljevale potrebe trga in zahteve porabnikov.

2. V te predpise se lahko pod pogoji, ki jih je treba še določiti, vključi možnost razširitve uporabe pravil, ki so jih sprejele te skupine, tudi na nečlane, pod pogojem, da so ta pravila splošnega interesa za sektor kot celoto in da je njihova razširitev v skladu z določbami o konkurenci iz Pogodbe o ustanovitvi EGS.

Člen 9

Izvedbene predpise za ta naslov se sprejme po postopku iz člena 27.

NASLOV III

Pomoč

Člen 10

1. V okviru sodelovanja med Komisijo in nacionalnimi ter regionalnimi organi pristojni organi držav članic pripravijo delovne programe v okviru pomoči Skupnosti za območja, ki so upravičena do pomoči, v katerih se opredeli potrebne ukrepe v sektorju banan, da bi dosegli vsaj dva od naslednjih ciljev:

— kakovost in tržno strategijo za proizvode z določenega območja glede na predvidena gibanja stroškov in razvoj trgov,

— boljšo izkoriščenost virov ob hkratnem upoštevanju okolja,

— večjo konkurenčnost.

2. Preko sodelovanja iz odstavka 1 pristojni organi v okviru možnosti v pripravo ukrepov iz odstavka 1 vključijo skupine, združenja in organizacije v sektorju banan iz členov 5, 7 oziroma 8 ter tehnične in ekonomske raziskovalne centre.

3. Organizacija, sprejemanje odločitev in izvajanje v zvezi z ukrepi iz delovnih programov poteka v skladu z veljavnimi predpisi za upravljanje strukturnih skladov.

Člen 11

V okviru sodelovanja med Komisijo in nacionalnimi in regionalnimi organi se lahko organizacije proizvajalcev, združenja in skupine iz členov 5, 7 in 8 zaprosi, da pristojnim organom predložijo svoja stališča o izvajanju predlaganih ukrepov.

Člen 12

1. Kompenzacija za izpad dohodka se odobri proizvajalcem iz Skupnosti, ki so člani priznane organizacije proizvajalcev, ki v Skupnosti prodaja banane v skladu s predpisanimi skupnimi standardi. Kompenzacija pa se lahko izplača tudi posameznemu proizvajalcu, ki se zaradi svojega posebnega položaja, zlasti geografskega položaja, ne more pridružiti organizaciji proizvajalcev.

▼A1

2. Največja količina banan, pridelanih in prodanih v Skupnosti, za katero se lahko izplača nadomestilo je 867 500 ton (neto teža) in se deli po pridelovalnih območjih Skupnosti na naslednji način:

1. 420 000 ton za Kanarske otoke,

▼A1

2. 150 000 ton za Guadeloupe,

3. 219 000 ton za Martinique,

4. 50 000 ton za Madeiro, Azore in Algarve,

5. 15 000 ton za Kreto in Lakonijo,

6. 13 500 ton za Ciper.

Količino za posamezno območje se lahko prilagodi glede na največjo določeno količino za Skupnost.

▼B

3. Kompenzacija se izračuna na podlagi razlike med:

— „pavšalnim referenčnim dohodkom“ za banane, pridelane in prodane v Skupnosti, in

— „povprečnim dohodkom od pridelave“, doseženim na trgu Skupnosti v obravnavanem letu za banane, pridelane in prodane v Skupnosti.

4. „Pavšalni referenčni dohodek“ je:

— povprečna cena banan, pridelanih in prodanih v Skupnosti v referenčnem obdobju pred 1. januarjem 1993, ki se določi po postopku iz člena 27,

— zmanjšana za povprečno ceno prevoza in izročitve FOB.

Po treh letih od določitve pomoči ga Komisija ponovno pregleda, da bi upoštevala predvsem povečano storilnost in trende v različnih kakovostnih razredih.

5. „Povprečni dohodek od pridelave“ se za banane iz Skupnosti vsako leto izračuna iz:

— povprečne cene banan, pridelanih v Skupnosti, ki so bile prodane v zadevnem letu,

— zmanjšane za povprečno ceno prevoza in izročitve FOB.

6. Komisija vsako leto do 1. marca določi višino kompenzacije za preteklo leto po postopku iz člena 27.

Enemu ali več pridelovalnim območjem, kjer je povprečni dohodek od pridelave izrazito manjši od povprečnega dohodka v Skupnosti, se odobri dodatno pomoč.

7. Proti predložitvi varščine se lahko izplača predplačilo na podlagi kompenzacije za preteklo leto.

8. V letu 1993 Komisija opravi vmesno preverjanje povprečnega dohodka od pridelave za to leto. Na podlagi tega preverjanja lahko Komisija izplača predplačila v skladu s postopkom iz člena 27.

▼M6

9. Država članica je lahko pooblaščena, da uvede začasni ukrep, s katerim se ne plača kompenzacijska pomoč za prodan pridelek z novih nasadov banan, ki so bili zasajeni od vključno 1. junija 2002, kadar je po mnenju države članice ogrožen trajnostni razvoj pridelovalnih območij, s posebnim poudarkom na ohranjanju okolja, varstvu tal in značilnostih podeželja.

Na zahtevo zadevne države članice Komisija izda pooblastilo, predvideno v prejšnjem odstavku, v skladu s postopkom iz člena 27.

▼B

Člen 13

1. Pridelovalcem banan iz Skupnosti, ki opustijo pridelovanje banan, se odobri enkratna premija.

2. Za odobritev premije je potrebna pisna izjava prejemnika:

(a) da bo v enkratnem delovnem postopku v obdobju, ki se določi v letu 1993 ali 1994:

— odstranil vse bananovce na posestvu, če je z bananovci zasajenih manj kot 5 hektarov površin,

▼B

— odstranil polovico bananovcev na posestvu, če je z bananovci zasajena površina 5 hektarov ali več;

(b) da 20 let od leta odstranitve starega nasada na tem posestvu ne bo zasadil novih bananovcev.

Premija se ne dodeljuje za površine, ki so bile zasajene z bananovci po začetku veljavnosti te uredbe, in za posestva, manjša od 0,2 hektara.

3. Premija znaša 1 000 ekujev na hektar. Po postopku iz člena 27 se ta znesek lahko prilagodi glede na posebne pogoje na določenih območjih.

4. Po postopku iz člena 27 lahko Komisija dovoli državi članici, da premije za opustitev pridelave banan ne odobri pridelovalcem z območij, kjer bi opustitev pridelave te kulture imela negativne posledice, zlasti za ohranjanje mikroklime tal ali okoljevarstvenih pogojev oziroma krajine.

5. Ta premija je v skladu s pomočjo iz naslova III Uredbe (EGS) št. 3763/91 ([1]), naslova II Uredbe (EGS) št. 1600/92 ([2]) in naslova III Uredbe (EGS) št. 1601/92 ([3]) ter s strukturno pomočjo iz uredb (EGS) št. 2052/88 ([4]) in (EGS) št. 4253/88 ([5]).

Člen 14

Podrobna pravila za uporabo tega naslova se sprejmejo po postopku iz člena 27.

Podrobna pravila za uporabo členov 6 in 10 pa se sprejmejo po postopku iz člena 29 Uredbe (EGS) št. 4253/88.

NASLOV IV

Trgovina s tretjimi državami

▼M2

Člen 15

1. Razen če ta uredba ne določa drugače, se za proizvode iz člena 1 (2) uporabljajo stopnje dajatev iz skupne carinske tarife.

2. Za odpravo ali preprečitev škodljivih učinkov na trgu v Skupnosti, ki bi lahko nastali zaradi uvoza nekaterih proizvodov iz člena 1, se lahko za uvoz enega ali več takšnih proizvodov po stopnji dajatve iz člena 10 zahteva plačilo dodatne uvozne dajatve, če so izpolnjeni pogoji iz člena 5 Sporazuma o kmetijstvu, sklenjenega v skladu s členom 228 Pogodbe v okviru urugvajskega kroga večstranskih trgovinskih pogajanj, razen če je malo verjetno, da bi uvoz povzročil motnje na trgu v Skupnosti ali bi bili učinki nesorazmerni s ciljem.

3. Sprožitvene cene, pod katerimi se lahko uvede dodatna uvozna dajatev, so cene, ki jih Skupnost sporoči Svetovni trgovinski organizaciji.

Sprožitvene količine, ki morajo biti presežene, da se lahko uvede dodatna uvozna dajatev, se določijo zlasti na podlagi uvoza v Skupnost v treh letih pred letom, v katerem se pokažejo ali bi se lahko pokazali škodljivi učinki iz odstavka 1.

4. Uvozne cene, ki se upoštevajo za odmero dodatnih uvoznih dajatev, se določijo na podlagi cif uvoznih cen za zadevno pošiljko.

Cif uvozne cene se v ta namen preverjajo z reprezentativnimi cenami tega proizvoda na svetovnem trgu ali na uvoznem trgu Skupnosti za ta proizvod.

5. Komisija sprejme podrobna pravila za uporabo tega člena po postopku iz člena 27. Takšna podrobna pravila določajo zlasti:

([1]) UL L 356, 24.12.1991, str. 1.
([2]) UL L 173, 27.6.1992, str. 1.
([3]) UL L 173, 27.6.1992, str. 13.
([4]) UL L 185, 15.7.1988, str. 9.
([5]) UL L 374, 31.12.1988, str. 1.

▼M2

(a) proizvode, za katere se lahko uporabljajo dodatne uvozne dajatve v skladu s členom 5 Sporazuma o kmetijstvu;

(b) druga merila, ki so potrebna za uporabo odstavka 1 v skladu s členom 5 tega sporazuma.

▼M3

▼M5

Člen 16

▼M6

1. Ta člen in členi od 17 do 20 se uporabljajo za uvoz svežih proizvodov, ki sodijo pod oznako KN 0803 00 19 do začetka veljavnosti, in sicer najpozneje do 1. januarja 2006, stopnje skupne carinske tarife za te proizvode, določene v skladu s postopkom iz člena XXVIII Splošnega sporazuma o tarifah in trgovini (GATT).

▼M5

2. Do začetka veljavnosti stopnje iz odstavka 1 sveži proizvodi iz navedenega člena sodijo pod tarifne kvote, ki jih uvaja člen 18.

Člen 17

Za uvoz banan v Skupnost do potrebnega obsega je treba predložiti uvozno dovoljenje, ki ga države članice izdajo vsem zainteresiranim stranem, ne glede na njihov sedež v Skupnosti in brez poseganja v posebne določbe, ki so bile sprejete za uporabo členov 18 in 19.

Ta uvozna dovoljenja veljajo po vsej Skupnosti. Razen kadar se v skladu s postopkom iz člena 27 sprejmejo odstopanja, je treba za izdajo dovoljenj položiti varščino za zagotovitev, da bo uvoz izveden pod pogoji te uredbe v obdobju veljavnosti dovoljenja. Razen v primeru višje sile se varščina v celoti ali delno zaseže, če se dejavnosti v dovoljenem obdobju ne izvedejo oziroma se izvedejo le delno.

▼M6

Člen 18

1. Vsako leto se s 1. januarjem odprejo naslednje tarifne kvote:

(a) tarifna kvota 2 200 000 ton neto teže, ki se imenuje „kvota A“;

(b) dodatna tarifna kvota 453 000 ton neto teže, ki se imenuje „kvota B“;

(c) avtonomna tarifna kvota 750 000 ton neto teže, ki se imenuje „kvota C“.

Kvoti A in B se odpreta za uvoz proizvodov s poreklom iz vseh tretjih držav.

Kvota C se odpre za uvoz proizvodov s poreklom iz držav AKP.

Komisija lahko na podlagi sporazuma s člani Svetovne trgovinske organizacije, ki imajo znaten interes za dobavo banan, razdeli kvoti A in B med te države dobaviteljice.

2. Za uvoz v okviru kvot A in B ter uvoz banan iz tretjih držav, ki niso države AKP, velja carina 75 EUR na tono. Uvoz proizvodov s poreklom iz držav AKP je prost carine.

3. Uvoz v okviru kvote C je prost carine.

4. Za uvoz banan s poreklom iz držav AKP velja tarifni preferencial 300 EUR na tono.

5. Carinske stopnje iz tega člena se pretvorijo v nacionalno valuto po tečaju, ki se uporablja za zadevne proizvode, in sicer zaradi skupne carinske tarife.

▼M6

6. Kvota B se lahko poveča, če se povpraševanje v Skupnosti poveča, kakor pokaže bilanca proizvodnje, porabe, uvoza in izvoza.

Bilanca se sprejme in tarifna kvota poveča v skladu s postopkom iz člena 27.

7. Kadar za oskrbo trga Skupnosti veljajo izjemne okoliščine, ki vplivajo na proizvodnjo ali uvoz, Komisija v skladu s postopkom iz člena 27 sprejme potrebne posebne ukrepe.

V takih primerih se lahko kvota B prilagodi na podlagi bilance iz odstavka 6. Posebni ukrepi lahko odstopajo od pravil, sprejetih v skladu s členom 19(1). Ne smejo razlikovati med tretjimi državami.

8. Banane, ki se ponovno izvozijo iz Skupnosti, se ne vštejejo v ustrezne tarifne kvote.

▼M5

Člen 19

1. Tarifne kvote se lahko upravljajo v skladu z metodo, ki temelji na upoštevanju tradicionalnih trgovinskih tokov („tradicionalni izvajalci/novinci“), in/ali drugimi metodami.

2. Sprejeta metoda mora ustrezno upoštevati potrebo po ohranjanju ravnovesja na trgu Skupnosti.

Člen 20

Komisija sprejme določbe za izvajanje tega naslova v skladu s postopkom iz člena 27. Njihovo področje uporabe obsega:

(a) pravila za upravljanje tarifnih kvot, navedenih v členu 18;

(b) kjer je potrebno, garancijo o vrsti in poreklu proizvodov;

(c) ukrepe, ki so potrebni zaradi spoštovanja obveznosti, izhajajočih iz sporazumov, ki jih je Skupnost sklenila na podlagi člena 300 Pogodbe.

▼B

NASLOV V

Splošne določbe

Člen 21

1. Če v tej uredbi ni drugače določeno, je za uvoz proizvodov iz člena 1 prepovedano:

— zaračunavanje kakršnih koli dajatev z enakovrednim učinkom carinam,

— uporaba kakršnih koli količinskih omejitev ali ukrepov z enakovrednim učinkom.

2. Carinska kvota iz Protokola o carinski kvoti za uvoz banan v prilogi k Izvedbeni konvenciji o pridružitvi prekomorskih držav in ozemelj iz člena 136 Pogodbe se prekine in opusti.

▼M2

Člen 22

„Za tarifno uvrščanje proizvodov, ki jih ureja ta uredba, se uporabljajo splošna pravila za razlago kombinirane nomenklature in posebna pravila za njeno uporabo; tarifna nomenklatura, ki izhaja iz te uredbe, se vključi v skupno carinsko tarifo.“

▼M2

Člen 23

1. Če uvoz ali izvoz povzroči ali bi lahko povzročil resne motnje na trgu Skupnosti za enega ali več proizvodov iz člena 1, ki bi lahko ogrozile doseganje ciljev iz člena 39 Pogodbe, se lahko v trgovini s tretjimi državami uporabijo ustrezni ukrepi, dokler takšne motnje ali nevarnost takšnih motenj ne preneha.

Svet na predlog Komisije po glasovalnem postopku iz člena 43(2) Pogodbe sprejme splošna pravila za uporabo tega odstavka ter določi primere in omejitve, v okviru katerih lahko države članice sprejmejo zaščitne ukrepe.

2. Če nastane položaj iz odstavka 1, Komisija na zahtevo države članice ali na lastno pobudo sprejme potrebne ukrepe; o takšnih ukrepih, ki se začnejo takoj uporabljati, so države članice uradno obveščene. Če Komisija prejme zahtevo države članice, mora o njej odločati v treh delovnih dneh po prejemu zahteve.

3. Ukrepe, ki jih sprejme Komisija, lahko Svetu predloži katera koli država članica v treh delovnih dneh od dneva, ko je prejela uradno obvestilo. Svet se nemudoma sestane. Svet lahko s kvalificirano večino ukrep spremeni ali razveljavi.

4. Podrobna pravila za uporabo tega člena se sprejmejo po postopku iz člena 27.

5. Ta člen se uporablja ob upoštevanju obveznosti, ki izhajajo iz sporazumov, sklenjenih v skladu s členom 228(2) Pogodbe.

▼B

Člen 24

Če v tej uredbi ni drugače določeno, za pridelavo in trgovino s proizvodi iz člena 1 veljajo členi 92 do 94 Pogodbe.

▼M6

Člen 25

1. Ukrepi iz člena 12 in 13 predstavljajo intervencijo, katere namen je stabilizacija kmetijskih trgov v smislu člena 1(2)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 1258/1999 z dne 17. maja 1999 o financiranju skupne kmetijske politike. ([1])

2. Izdatki, povezani s pomočjo, ki jo odobrijo države članice v skladu s členom 6, se štejejo kot intervencija za stabilizacijo kmetijskih trgov v smislu člena 1(2)(b) Uredbe (ES) št. 1258/1999.

Ta izdatek je upravičen pri vseh organizacijah proizvajalcev, ki se ustanovijo do 31. decembra 2006.

Zanj velja prispevek Skupnosti, ki znaša 75 % upravičenih javnih izdatkov.

3. Ukrepi iz člena 10 se delno financirajo iz Usmerjevalnega oddelka EKUJS.

4. Podrobna pravila za izvajanje tega člena in zlasti opredelitev pogojev, ki jih je treba izpolniti, preden se lahko plača finančni prispevek Skupnosti, se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 27.

▼M6

Člen 27

1. Komisiji pomaga Upravljalni odbor za banane (v nadaljnjem besedilu: „Odbor“).

([1]) UL L 160, 26.6.1999, str. 103.

▼M6

2. Kadar je naveden sklic na ta člen, se uporabljata člena 4 in 7 Sklepa 1999/468/ES.

Obdobje, določeno v členu 4(3) Sklepa 1999/468/ES, je en mesec.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

▼B

Člen 28

Odbor lahko obravnava tudi kakršno koli drugo vprašanje, ki mu ga predloži predsednik na svojo lastno pobudo ali na zahtevo predstavnika države članice.

Člen 29

Države članice Komisiji sporočijo podatke, ki jih potrebuje za izvajanje te uredbe, zlasti o:

— sprejetih ukrepih za uporabo in preverjanje skupnih standardov kakovosti,

— organizacijah proizvajalcev,

— vsebini in izvajanju območnih okvirnih programov za banane,

— določbah za vodenje morebitnih pomoči v obliki kompenzacij,

— seznamih uvoznikov,

— podatkih o pridelku in cenah,

▼M5

— količine banan iz Skupnosti, banan iz držav AKP in banan iz drugih tretjih držav kakor držav AKP, ki se tržijo na njihovem ozemlju,

▼B

— predvideni ponudbi in povpraševanju v naslednjem letu.

Člen 30

Če bodo po juliju 1993 potrebni posebni ukrepi za lažji prehod od ureditve, ki je obstajala pred začetkom veljavnosti te uredbe, na ureditev, ki jo določa ta uredba, in zlasti za premagovanje občutljivih težav, lahko Komisija po postopku iz člena 27 sprejme takšne prehodne ukrepe, kot jih šteje za potrebne.

Člen 31

V členu 1(1) Uredbe (EGS) št. 1319/85:

1. se drugo alineo nadomesti z naslednjim besedilom:

„— preverjanje skladnosti s standardi kakovosti ali določenih zahtev glede kakovosti

(a) za proizvode iz Priloge II k Uredbi (EGS) št. 1035/72, ki so bili umaknjeni s trga v skladu s členoma 15 in 15a ali odkupljeni v skladu s členoma 19 in 19a omenjene uredbe, in

(b) za proizvode v sektorju banan, ki jih ureja Uredba Sveta (EGS) št. 404/9312 (*);

(*) UL L 47, 25.2.1993, str. 1.“

2. četrto alineo pa se nadomesti z naslednjim besedilom:

„preverjanje evidentiranja cen iz členov 17 in 24 Uredbe (EGS) št. 1035/72“.

▼M3

Člen 32

1. Najkasneje do 31. decembra 2004 Komisija Evropskemu parlamentu predloži poročilo, lahko skupaj s predlogi, o izvajanju te uredbe in o možnih spremembah, zlasti glede ureditve uvoza.

▼M3

2. Poročilo je namenjeno predvsem analizi trendov prodaje banan iz Skupnosti, držav AKP in iz tretjih držav ter oceni delovanja režima uvoza. Pri tem se posebno pozornost posveti vprašanju, v kolikšnem obsegu so najbolj ranljive AKP dobaviteljice obdržale svoj položaj na trgu Skupnosti.

▼B

Člen 33

Ta uredba začne veljati en dan po objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Uporablja se od 1. julija 1993.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

▼M5